

Протокол

№

гр. София, 28.02.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Татяна Щерева и при участието на
прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1655** по описа за **2022**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10,00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. М. А. - редовно уведомен за днешното съдебно заседание -
се явява лично и с адв. Д. Г. с пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. М. А. – Не разбирам български език. Говоря урду.

В залата присъства преводачът А. В. Б., с оглед осъществяване на превод от урду на
български език и обратно.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – МВР - редовно
уведомен за днешното съдебно заседание – се явяват юрк. Ч. и юрк. К., които
представят пълномощни по делото.

СГП - редовно уведомена за днешното съдебно заседание – представлява се от
прокурор Ц..

Предвид изявлението на жалбоподателя, че не владее български език и с оглед
разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от АПК, съдът счита, че за целите на настоящото съдебно
производство на същия следва да бъде назначен присъстващия в залата преводач,
който да осъществи превода на извършените процесуални действия в рамките на
настоящото съдебно производство от български език на урду и обратно. Ето защо,
съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 14, ал. 2 от АПК, на жалбоподателя А. М. А.

преводач от български език на урду и обратно за целите на настоящото съдебно производство преводачът А. В. Б..

Сне се самоличността на преводача – А. В. Б., българин, български гражданин, 40 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Съдът разясни на преводача наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

ПРЕВОДАЧЪТ Б.: О. да дам верен и точен превод.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществува процесуална пречка за разглеждане на делото, предвид което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата, депозирана от пълномощника на жалбоподателя адв. Т. И. против Заповед № 5364з-169/ 31.01.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“, с която е продължен срокът на принудителното му настаняване в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“–МВР за още 6 месеца, считано от 03.02.2022 г. до отпадане на пречките за изпълнение на наложената принудителна административна мярка, но не по-късно от 03.08.2022 г.

ДОКЛАДВАТ се приложените документи към административната преписка.

АДВ. Г.: Поддържам жалбата. Няма да сочим доказателства, нямаме доказателствени искания.

ЮРК. К.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания, няма да соча нови доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

Предвид становището на страните, че няма да ангажират доказателства, нямат доказателствени искания, съдът счита, че след приобщаване на документите, приложени към административната преписка, тъй като делото е изяснено от фактическа страна следва да се даде ход на устните състезания.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмени доказателства, приложените документи към административната преписка.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Г.: Моля да отмените обжалваната заповед и да уважите жалбата. В жалбата са изложени подробни аргументи защо заповедта е незаконна и следва да бъде отменена. Моля също така да постановите незабавното освобождаване на г-н А. М. от мястото, на което се задържа повече от една година.

Също така, моля да имате предвид и обстоятелството, че заповедта се основава на факта, че той не съдейства на администрацията за неговото връщане в родината на произхода му. От него не може да се очаква подобно поведение, дори за в бъдеще, затова, защото той е заявил, че не желае да се връща в страната си по произход. Той е

от Б. и изпитва сериозни притеснения за живота и сигурността си. В този смисъл, ако съдействието му е условие, което не може да бъде заобиколено за това да бъде върнат, следва да се има предвид и хипотезата на чл. 44, ал. 8, изречение последно ЗЧРБ, съгласно която, тогава когато няма възможност едно лице да бъде върнато в страната му по произход, то следва да бъде незабавно освободено, какъвто според нас е настоящият случай, затова защото той вече повече от една година е в България. Ако погледнете докладните записки, вие ще видите, че и властите вече не проявяват особено усърдие относно извеждането му. Последният разговор с почетния консул е бил преди около девет месеца, а и смятам, че те също са наясно, че това лице не може да бъде изведено от България. В този смисъл, задържането му е ненужно, непропорционално и отново моля той да бъде освободен незабавно.

Също така моля да му дадете думата да каже и той нещо в своя защита.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А.: Аз искам и много ви моля да бъда освободен. Аз бях в стая с още 5 - 6 човека и всички те бяха освободени след 6 месеца. Аз единствено продължавам да бъда задържан.

Не разбирам по какъв начин съм виновен за това и защо единствено аз съм задържан все още.

Ако ме освободите ще живея в България.

Аз вече една година съм затворен, така че в момента всичките ми средства са свършили. Нямам средства, с които сам да се издържа, ако бъда освободен.

Ако трябва днес ще преспя до джамията.

В момента нямам много приятели и нямам при кого да отида, но независимо от това аз предпочитам да бъда свободен. Били са ме вътре и единствено искам да изляза оттам, защото ми е трудно да издържа вътре.

АДВ. Г.: Жестокото и лошо отношение спрямо него биха били предмет на едно друго производство, говоря за такова по Закона за отговорността на държавата, но то не е предмет на настоящото производство. Споделям опасенията, че той ако излезе няма как да може сам да се издържа, затова защото той нито има право да работи и т.н., но ние ще бъдем изправени пред същия въпрос и тогава, когато максималният срок за задържане изтече. Отново ще се сблъскаме с този въпрос – как продължава да живее той. Затова искам да акцентирам на това, което и той каза, че каквото и да е, свободата както и той каза, му е по-важна, отколкото това, че той може би има там някаква храна и подслон, но той нееднократно вече заявява, че условията, при които живее не са добри и има хора вътре, които могат да го потвърдят.

ЮРК. К.: Уважаема госпожо съдия, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана, поради следните съображения:

На първо място спазена е формата, заповедта е издадена от компетентен орган – директорът на Дирекция „Миграция“, а съдържанието ѝ отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Заповедта е надлежно мотивирана с предложението за нейното издаване, като към настоящия момент чужденецът е незаконно пребиваващ на територията на РБългария и е с отказана международна закрила, поради което спрямо него следва да се прилагат разпоредбите на ЗЧРБ.

Същият отказва да съдейства на административния орган за изпълнение на наложената му принудителна административна мярка, като в тази насока са провеждани редица беседи и с лицето е осъществявана нееднократно видео-конферендна връзка с консула на Б., но то категорично отказва да попълни

идентификационен формуляр, за да му бъде издаден пасаван, който е необходим за изпълнение на наложената мярка.

Същият няма документ за самоличност и е налице опасност от укриване, тъй като той няма средства, няма близки в Р България, няма друга социална среда, която да позволи да бъде локализиран, ако бъде освободен от Центъра за принудително настаняване.

Не могат да бъдат приложени и алтернативите на предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ по-леки обезпечителни мерки, тъй като не е постъпвала декларация от български гражданин, който да гарантира, че може да му осигури подслон и издръжка. Същият не е подал и молба да бъде заменена тази мярка с евентуално поето от негова страна задължение за ежеседмично явяване пред МВР, с оглед на което моля, да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана.

Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ЮРК. Ч.: Присъединявам се към всичко казано от колегата. Само едно нещо бих добавил. Тъй като беше засегнато от колегата за основания за евентуални други производства, свързани с условията, при които е настанен жалбоподателя и т.н., не считам същото за относимо към настоящото производство. Дирекция „Миграция“ като административен орган е структура по чл. 37 от МВР и спазва и съблюдава всички правила и разпоредби, които са проверявани и от съответните компетентни органи. Това е само за сведение.

На следващо място, единственият акцент като основание за продължителния период е, не че несъдействието на чужденеца е обусловило неизпълнението на наложената принудителна административна мярка, а несъдействието му да бъде идентифициран. Той е без документи за самоличност и е необходимо да попълни образец на декларация за установяване на самоличността му, която той отказва да попълни. Другото е прерогатив и е в компетенцията на Дирекция „Миграция“.

Ето защо считам, че от всичко налично по преписката плюс казаното от колегата, е налице една разумна възможност лицето да бъде изведено и моля да постановите решение, с което да признаете заповедта за правилна.

ПРОКУРОРЪТ: С оглед събраните по делото доказателства считам жалбата за недоказана.

Съдът обяви на страните, че ще постанови решението си в предвидения в разпоредбата на чл. 46а, ал. 2 от ЗЧРБ срок.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 50 лв. /петдесет лева/ на преводача за извършения превод в днешното съдебно заседание, който да се изплати от бюджета на съда, за което РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,30 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

